EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 20.7.2010
COM (2010) 372 konč.

2010/0220 (NLE)

Predlog

UREDBA SVETA

o državnih pomočeh za lažje zaprtje nekonkurenčnih premogovnikov

{SEC(2010) 850}
{SEC(2010) 851}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. Ozadje predloga

Pomoč premogovnikom črnega premoga v EU ureja sektorski pravni instrument: Uredba Sveta (ES) št. 1407/2002 z dne 23. julija 2002 o državni pomoči za premogovništvo[1] (v nadaljnjem besedilu: uredba o premogovništvu).

Uredba o premogovništvu preneha veljati 31. decembra 2010. Brez novega pravnega okvira, ki omogoča nekatere posebne vrste državne pomoči za premogovništvo, lahko države članice dodelijo pomoč samo v mejah, ki jih določajo splošna pravila o državni pomoči, ki veljajo za vse sektorje.

V primerjavi z uredbo o premogovništvu splošna pravila o državni pomoči znatno zmanjšujejo možnosti dodeljevanja državne pomoči za premogovništvo, toda ne izključno v zvezi s proizvodno pomočjo. Vendar se nekatere države članice soočajo z zelo visokimi proizvodnimi stroški v primerjavi z zdajšnjimi in napovedanimi cenami na svetovnem trgu in zato imajo danes gospodarsko nekonkurenčno proizvodnjo črnega premoga in jo bodo imele najverjetneje tudi v prihodnosti.

Subvencionirani premog ima le marginalen učinek na zanesljivost oskrbe z energijo na ravni EU (čeprav se položaj po posameznih državah članicah razlikuje). Majhni prispevek subvencioniranega črnega premoga k skupni mešanici energetskih virov EU močno omejuje možnosti, da bi take subvencije kompenzirale motnje v oskrbi s premogom ali drugimi viri energije. Subvencionirani premog se uporablja za proizvodnjo 5,1 % električne energije v EU. Če se upošteva samo pomoči za kritje izgube v proizvodnji, se ta številka zmanjša na 1,4 % (čeprav je lahko ta višja za posamezne države članice).

Ker bodo morale nekatere države članice po prenehanju veljavnosti uredbe o premogovništvu zapreti svoje rudnike črnega premoga, se bodo morale spopasti s socialnimi in regionalnimi posledicami. Glede na regionalno koncentracijo premogovnikov (npr. Porurje v Nemčiji, severozahod Španije, dolina Jiu v Romuniji) bi bil lahko socialni učinek sočasnega zaprtja rudnikov znaten. Če se upoštevajo delovna mesta v povezanih industrijah, bi bilo lahko ogroženih do 100 000 delovnih mest. Takojšnje zaprtje rudnikov, do katerega bi prišlo po nenadnem koncu plačevanja subvencij, bi preobremenilo regionalne trge dela s številnimi presežnimi delavci iz rudnikov, ki jih ni mogoče dovolj hitro ponovno zaposliti v drugih panogah in jim zato grozi, da postanejo dolgotrajno brezposelni.

Glede okolja je treba tudi upoštevati, da zapiranje rudnika zahteva vrsto ukrepov za njegovo sanacijo, kot so odstranjevanje rudarske opreme iz rudnika, čiščenje rudnika, podzemna dela v zvezi z varnostjo, odstranitev odpadne vode itd. Če se podjetje še naprej ukvarja z rudarstvom ali nerudarskimi gospodarskimi dejavnostmi, se državno financiranje lahko šteje za državno pomoč, druge dejavnosti podjetja pa bi bile lahko ogrožene, če bi moralo podjetje nositi te stroške samo.

Cilj tega predloga je ponuditi državam članicam pravni okvir, ki jim omogoča učinkovitejše odpravljanje morebitnih škodljivih učinkov zaprtja rudnikov, ki lahko nastanejo zaradi

[1] UL L 205, 2.8.2002, str. 1.

postopne odprave subvencij, zlasti v zvezi z njihovimi socialnimi in okoljskimi vidiki, pri tem pa čim manjše izkrivljanje konkurence na notranjem trgu.

2. Javno posvetovanje

Komisija je opravila javno spletno posvetovanje med 13. majem in 15. julijem 2009. Zato so službe Komisije objavile posvetovalni dokument na svoji spletni strani, v katerem so bili opisani problematika, cilji politike in različne možnosti politike, interesne skupine pa so bile pozvane, da o njih izrazijo svoje mnenje. Poleg tega je bilo opravljeno tudi posvetovanje s sektorskim odborom „**ekstraktivne dejavnosti**“ za socialni dialog na plenarnem zasedanju 4. junija 2009.

Komisija je prejela 60 odzivov.

Socialni partnerji v premogovništvu in industriji rudarske opreme na splošno zagovarjajo nadaljevanje uporabe kategorij državne pomoči, ki so trenutno dovoljene v skladu z uredbo o premogovništvu. Pozivajo tudi k vzpostavitvi nove ureditve EU o državni pomoči za zmanjševanje dejavnosti in zapiranje rudnikov ter obveznosti iz preteklega poslovanja.

Nasprotno pa okoljske organizacije niso naklonjene novi sektorski ureditvi državne pomoči za premogovništvo. Trdijo, da državna pomoč premogovništvu negativno učinkuje na proizvodnjo energije iz čistih, trajnostnih in obnovljivih virov energije ter ne zagotavlja spodbud za energetsko učinkovitost in varčevanje z energijo. Menijo tudi, da bi se lahko v sektorju obnovljivih virov energije ustvarilo več delovnih mest, kot bi se jih izgubilo v premogovništvu.

Vlade večine držav članic, ki imajo premogovnike, dajejo prednost bodisi podaljšanju veljavne uredbe o premogovništvu bodisi novi uredbi, ki dovoljuje vsaj del pomoči, ki so trenutne zajete. Nekaj držav članic, ki imajo premogovnike, so pokazale manjšo zaskrbljenost, ker bodisi že danes ne dodeljujejo državne pomoči bodisi, ker menijo, da bi splošna pravila o državni pomoči zadostovala za zagotavljanje podpore njihovemu premogovništvu.

3. Ocena učinka

Evropska komisija je ocenila različne možnosti politike, ki obravnavajo možne škodljive učinke zaprtja rudnikov, ki bi lahko nastali zaradi postopne odprave subvencij, zlasti v zvezi z njihovimi socialnimi in okoljskimi vidiki.

Možnost 1: osnovni scenarij

Po osnovnem scenariju Komisija ne bi predlagala novega sektorskega pravnega instrumenta, ki bi se uporabljal po izteku uredbe o premogovništvu. Za sektor črnega premoga bi se od leta 2011 uporabljala le splošna pravila o državni pomoči.

Možnost 2: Smernice Komisije

V skladu z možnostjo 2 bi Komisija sprejela smernice na podlagi člena 107(3)(c) Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU), ki bi bile podobne smernicam, sprejetim za ladjedelniški in jeklarski sektor, in ki bi državam članicam omogočale, da dodelijo pomoč, omejeno na kritje plačil, ki jih morajo podjetja izplačati presežnim delavcem ali delavcem, ki se predčasno upokojijo zaradi zapiranja rudnikov, in za kritje stroškov svetovanja takim delavcem ter stroške poklicne prekvalifikacije delavcev. Krije lahko tudi

stroške za dokončanje veljavnih pogodb (za največ 6 mesecev) ali stroške za prekinitev takih pogodb, glede na to, kateri stroški so nižji. Poleg tega lahko kritje izdatke, nastale zaradi takojšnjega čiščenja in sanacije proizvodnih obratov, vendar pomoč ne bi pokrivala občasno visokih zneskov, potrebnih za sanacijo podzemlja, saj bi ta po svojem obsegu in trajanju (včasih v nedogled) presegla, kar se lahko odobri po členu 107(3)(c) PDEU.

Možnost 3: Uredba Sveta, ki omogoča časovno omejeno pomoč za tekoče poslovanje (pomoč za zaprtje)

V skladu z možnostjo 3 bi Komisija predlagala uredbo Sveta na podlagi člena 107(3)(e) PDEU. Uredba bi državam članicam omogočala, da odobri očitno degresivno pomoč za tekoče poslovanje, namenjeno pokrivanju sedanjih proizvodnih izgub, če se pri tem izvaja urejen postopek prenehanja dejavnosti v okviru natančno opredeljenega načrta za zaprtje (zadeva samo obstoječe rudnike). Tako bi se postopno opuščala pomoč za tekoče poslovanje v obdobju največ 10 let.

Možnost 4: uredba Sveta, ki omogoča pomoč za kritje izrednih stroškov (socialne in okoljske obveznosti, ki izhajajo iz preteklega poslovanja)

V skladu z možnostjo 4 bi Komisija predlagala uredbo Sveta na podlagi člena 107(3)(e) PDEU. Ta uredba bi državam članicam omogočala dodelitev pomoči za socialne in okoljske stroške, povezane z zapiranjem premogovnikov, med katere spadajo dajatve za socialno varstvo in stroški sanacije nekdanjih premogovnikov, kot je določeno v Prilogi k veljavni uredbi o premogovništvu.

Možnost 5: kombinacija možnosti 3 in 4

V skladu z možnostjo 5 bi Komisija predlagala uredbo Sveta na podlagi člena 107(3)(e) PDEU, ki državam članicam omogoča, da odobrijo tako pomoč za zaprtje (kot pri možnosti 3) kot pomoč za kritje izrednih stroškov (kot pri možnosti 4).

Možnost 6: podaljšanje veljavne uredbe o premogovništvu za 10 let

V skladu z možnostjo 6 bi Komisija predlagala Svetu, da podaljša Uredbo Sveta (ES) št. 1407/2002, kakršna je danes, za nadaljnjih 10 let, torej do konca leta 2020. To bi se razlikovalo od možnosti 5 z odpravo pogojev v zvezi z zaprtjem rudnikov in možnosti odobritve pomoči za naložbe.

Primerjava različnih možnosti je bila opravljena pod predpostavko, da bi zadevne države članice dejansko dodelile pomoč, ki je dovoljena pod zadevnimi možnostmi. Sektorska pravila o državni pomoči samo dopuščajo možnost (ne nalagajo obveznosti) dodelitve državne pomoči; ocena učinka ne more vnaprej vplivati na odločitve, ki jih bodo države članice sprejemale v zvezi z državno pomočjo.

Z **gospodarskega** vidika se zdi, da je možnost 2 bolj zaželena od osnovnega scenarija v smislu zmanjševanja neposrednega gospodarskega učinka na najbolj prizadete regije in industrije. Obenem je boljša tudi od možnosti 3–5 v smislu minimiziranja učinka na konkurenco.

S **socialnega** vidika je možnost 5 najbolj ugodna v primerjavi z osnovnim scenarijem. Kombinacija postopnega zapiranja rudnikov, pri čemer se omogoča v največji možni meri predčasna upokojitev, z dodatno podporo v obliki svetovanja in prekvalifikacije učinkovito

zmanjšuje negativne socialne učinke zapiranja rudnikov v zadevnih regijah. Čeprav ne spodbuja ustvarjanja trajnih delovnih mest, pa neposredno obravnava problematiko, saj so socialni učinki zapiranja rudnikov geografsko koncentrirani v nekaj regijah.

Z okoljskega vidika je veliko odprtih vprašanj. Čeprav bi neposredna okolica rudnikov zagotovo imela koristi od takojšnje ali skoraj takojšnje ustavitve proizvodnje (možnosti 1, 2 in 4), je slika nejasna v zvezi z emisije toplogrednih plinov na globalni ravni, če se upoštevajo emisije proizvajalcev električne energije, ki nastajajo pri kurjenju premoga. Ta nejasnost izhaja iz visoke stopnje nadomeščanja domačega premoga z uvoženim. Čeprav ne bi bilo 100-odstotne nadomestitve, bi bila razlika med možnostmi politike odvisna od nacionalnih politik v zvezi s spodbujanjem prehoda na druge vire energije. Nazadnje moramo v zvezi z lokalnim učinkom upoštevati, da možnost 5 zagotavlja financiranje sanacije rudnikov, postopno zapiranje rudnikov pa omogoča, da se bolj upoštevajo priprave, ki jih je treba opraviti pred zaprtjem.

V oceni učinka se ugotavlja, da nobena možnost politike nima jasne in objektive prednosti. Možnosti 2 in 5 izstopata kot najbolj primerni opciji za doseganje cilja politike za blaženje učinkov zaprtja rudnikov ob upoštevanju različnih pravnih omejitev iz členov 107(3)(c) in 107(3)(e), zlasti prvega, ki določa, da pomoči za tekoče poslovanje ni mogoče dodeliti.

Glede podaljšanja uredbe o premogovništvu (možnost 6) pa pretekle izkušnje z navedeno uredbo kažejo, da so njena degresivnost in z njo povezani pogoji prešibki za zagotovitev učinkovitega prestrukturiranja premogovništva. Ravno nasprotno, države članice lahko odstopajo od cilja politike, tako da preprosto še naprej zagotavljajo proizvodno pomoč nekonkurenčnim rudnikom brez jasne zaveze o njihovem zaprtju. Iz tega sledi, da bi bila ista rudarska podjetja še vedno nekonkurenčna ob prenehanju veljavnosti uredbe čez 10 let. Glavna težava nekonkurenčnosti ne bi bila odpravljena, ampak samo odložena.

Na podlagi rezultatov ocene učinka se je Komisija odločila, da predlaga novo uredbo Sveta, ki temelji na možnosti 5. Dejansko bo imelo zaprtje rudnikov močan socialni učinek, ki bo skoncentriran na nekaj regij v EU, zato je potrebno ustrezno prehodno obdobje. Med tem prehodnim obdobjem bo pomoč za tekoče poslovanje potrebna za zagotovitev ustreznega in postopnega zapiranja. Zaradi pravnih razlogov, ki so predstavljeni v nadaljevanju, je ta cilj mogoče doseči le z uredbo Sveta, ki temelji na členu 107(3)(e). V okviru odpravljanja posledic gospodarske in finančne krize in ob upoštevanju, da se je Komisija zavezala večjemu osredotočanju na socialno razsežnost pri oblikovanju politik v EU, bodo države članice dobile dodaten instrument za omilitev socialnega in regionalnega učinka zapiranja rudnikov, ki bo prispeval k izboljšanju socialne kohezije evropskih regij.

4. Pravni elementi predloga

V skladu s členom 107(1) PDEU je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva z notranjim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami, razen če Pogodba ne določa drugače.

Člen 107(2) PDEU določa, da se določene pomoči avtomatično združljive z notranjim trgom. V členu 107(3) PDEU je seznam pomoči, ki jih lahko Komisija razglasi za združljive z notranjim trgom. Zlasti je pomemben člen 107(3)(c) PDEU, ki določa odstopanja za pomoč,

dodeljeno za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih območij, kadar takšna pomoč ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi EU.

Člen 107(3)(e) določa, da lahko Svet določi druge vrste pomoči, združljive z notranjim trgom, in sicer s sklepom, ki ga s kvalificirano večino sprejme na predlog Komisije.

Komisija ocenjuje, da vrste državne pomoči iz tega predloga presegajo možnosti iz člena 107(3)(c) PDEU, zlasti, ko gre za dolgoročne in izdatne pomoči za tekoče poslovanje. Zato Komisija predlaga Svetu, naj uporabi člen 107(3)(e) PDEU, da se določijo kategorije državne pomoči v sektorju črnega premoga, ki jih lahko Komisija razglasi za združljive z notranjim trgom.

5. Proračunske posledice

Predlog ne vpliva na proračun Unije.

6. Podrobna obrazložitev predloga

Komisija predlaga sektorsko ureditev državne pomoči, ki jo je treba obravnavati kot prehodno, dokler se v sektorju črnega premoga ne začnejo v celoti uporabljati splošna pravila o državnih pomočeh.

Poleg možnosti iz splošnih pravil o državni pomoči ponuja predlog tudi možnost, da se dve vrsti pomoči premogovnikom črnega premoga razglasita za združljivi z notranjim trgom: pomoč za zaprtje in pomoč za kritje izrednih stroškov.

Pomoč za zaprtje

Pomoči za zaprtje je pomoč za tekoče poslovanje, namenjena pokrivanju izgub iz tekočega poslovanja proizvodnih enot, ki se bodo zaprle. To omogoča postopno zapiranje nekonkurenčnih premogovnikov.

Ta vrsta pomoči se lahko dodeli le premogovnikom v okviru načrta za njihovo dokončno zaprtje. Zato je pomoč degresivna in jo je treba izterjati, če se zadevni rudnik ne zapre. Taka pomoč se lahko dodeli le za proizvodne enote, ki so bile dejavne, preden je Komisija dala svoj predlog.

Začetni pogovori z zadevnimi državami članicami so pokazali, da lahko nepričakovani dogodki zahtevajo začasno stabilizacijo ali povečanje subvencij med zaporednimi leti, da bi se premogovniku omogočilo izvajanje dejavnosti do načrtovanega datuma zaprtja. Zato se je Komisija odločila za manjše odstopanje od načinov, opisanih v možnosti 5 iz poročila o oceni učinka: poleg ohranjanja splošne obveznosti znatne degresivnosti predlaga tudi stopnjo degresivnosti, ki se določa za obdobje petnajstih mesecev (namesto letno). Predlaga stopnjo degresivnosti v višini najmanj 33 % med zaporednimi obdobji petnajstih mesecev, načrt za zaprtje pa ne sme biti daljši od štirih let.

Predlog vsebuje tudi zaščitne ukrepe za preprečevanje prekomerne kompenzacije in omejitev morebitnega izkrivljanja konkurence na energetskih trgih.

Pomoč za kritje izrednih stroškov

Taka pomoč je namenjena kritju stroškov, ki niso povezani s sedanjo proizvodnjo in nastanejo med zapiranjem premogovnika, med drugim tudi socialnih in okoljskih obveznosti, ki izhajajo iz preteklega poslovanja. V prilogi predlagane uredbe je izčrpen seznam kategorij stroškov, ki se lahko krijejo.

Postopki

Predlog vsebuje postopkovne določbe, ki so zelo podobne tistim iz Uredbe Sveta (ES) št. 1407/2002 in ki predvsem pojasnjujejo, kako se taka pomoč priglasi Komisiji, da bi lahko ta opravila celovito oceno, preden bi obravnavala možnost njene odobritve.

2010/0220 (NLE)

Predlog

UREDBA SVETA (EU) št. .../…

o državnih pomočeh za lažje zaprtje nekonkurenčnih rudnikov premoga

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 107(3)(e) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta[2],

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[3],

ob upoštevanju mnenja Odbora regij[4],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) št. 1407/2002[5] z dne 23. julija 2002 o državni pomoči za premogovništvo preneha veljati 31. decembra 2010.

(2) Majhni prispevek subvencioniranega premoga k mešanici energetskih virov ne upravičuje več ohranjanja takih subvencij zaradi zagotavljanja oskrbe z energijo na ravni Unije.

(3) Politike Unije za spodbujanje obnovljivih in nizkoogljičnih fosilnih goriv za proizvodnjo energije ne upravičujejo neomejene podpore nekonkurenčnim premogovnikom. Uporabe kategorij pomoči, ki so dovoljene z Uredbo (ES) št 1407/2002, zato ne gre dovoliti časovno neomejeno.

(4) Vendar pa se brez veljavnih sektorskih pravil o državni pomoči za premog uporabljajo samo splošna pravila o državni pomoči. Zato nekonkurenčni premogovniki, ki prejemajo pomoč na podlagi Uredbe (ES) št. 1407/2002, morda ne bodo več upravičeni do pomoči in jih bo morda treba zapreti.

(5) Ne glede na splošna pravila o državni pomoči bi morale imeti države članice možnosti sprejemati ukrepe za blaženje socialnih in regionalnih posledic zaprtja teh rudnikov, tj.

---

2 UL C […], […], str. […].
3 UL C […], […], str. […].
4 UL C […], […], str. […].
5 UL L 205, 2.8.2002, str. 1.

za urejeno prenehanje določene dejavnosti v okviru nepreklicnega načrta za zaprtje in/ali financiranje izrednih stroškov, zlasti tistih iz preteklih obveznosti.

(6) Ta uredba označuje prehod sektorja premogovništva od sektorskih pravil na splošna pravila o državni pomoči, ki veljajo za vse sektorje.

(7) Da se zmanjša izkrivljanje konkurence na notranjem trgu, ki nastane zaradi pomoči, mora biti taka pomoč degresivna in strogo omejena na proizvodne enote, ki se nepreklicno zapirajo.

(8) Za zmanjšanje negativnega učinka pomoči premogovništvu na okolje morajo države članice zagotoviti načrt ustreznih ukrepov, na primer na področju energetske učinkovitosti, obnovljive energije ali zajetja in shranjevanja ogljika.

(9) Podjetja morajo biti prav tako upravičena do pomoči za kritje stroškov, ki v skladu z ustaljeno knjigovodsko prakso ne vplivajo neposredno na stroške proizvodnje. Takšna pomoč je namenjena kritju izrednih stroškov, ki nastajajo zaradi zaprtja njihovih proizvodnih enot. Da takšna pomoč ne bi neupravičeno koristila podjetjem, ki zapirajo samo nekatere rudnike, morajo zadevna podjetja voditi ločene računovodske izkaze za vsako od svojih proizvodnih enot.

(10) Pri izvajanju svoje naloge mora Evropska komisija zagotoviti, da se vzpostavijo, vzdržujejo in spoštujejo normalni konkurenčni pogoji. V zvezi s trgom električne energije pomoč premogovništvu ne sme biti taka, da vpliva na proizvajalce elektrike pri izbiri virov za oskrbovanje s primarno energijo. Zato se morajo o cenah in količinah premoga prosto dogovoriti pogodbene stranke ob upoštevanju prevladujočih pogojev na svetovnem trgu.

(11) Uporaba te uredbe ne izključuje možnosti, da se pomoč premogovništvu razglasi za združljivo z notranjim trgom iz drugih razlogov.

(12) Komisija bi morala priglašene ukrepe oceniti na podlagi te uredbe in sprejeti sklepe v skladu z zahtevami Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES[6] –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

ODDELEK I

UVODNE DOLOČBE

Člen 1

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[6] UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

(a) „premog“ pomeni premog visoke, srednje in nizke kakovostne kategorije ter premog B v smislu sistema mednarodne kodifikacije za premog, ki jo je določila Ekonomska komisija OZN za Evropo[7];

(b) „zaprtje“ pomeni trajno prenehanje proizvodnje in prodaje premoga;

(c) „načrt za zaprtje“ pomeni načrt, ki ga pripravi država članica, v katerem so določeni ukrepi, ki so namenjeni dokončnemu zaprtju enot za proizvodnjo premoga;

(d) „enota za proizvodnjo premoga“ pomeni podzemni premogovnik ali dnevni kop in pripadajočo infrastrukturo, s katero se lahko pridobiva surovi premog neodvisno od drugih delov podjetja;

(e) „premogovno leto“ pomeni koledarsko leto ali drugo 12-mesečno obdobje, ki se v premogovništvu uporablja kot referenca za pogodbe;

(f) „stroški proizvodnje“ pomenijo stroške, povezane s trenutno proizvodnjo, vključno z rudarjenjem, deli za pripravo premoga, zlasti pranjem, razvrščanjem po velikosti in sortiranjem ter prevozom do dostavnega mesta, ter stroške normalne amortizacije in obresti na izposojeni kapital;

(g) „tekoče proizvodne izgube“ pomenijo pozitivno razliko med stroški proizvodnje premoga in prodajno ceno na dostavnem mestu, o kateri se pogodbene stranke prosto dogovarjajo z upoštevanjem prevladujočih pogojev na svetovnem trgu;

(h) „uvoz premoga“ pomeni vsako pošiljko premogovih izdelkov s poreklom iz tretje države, ki vstopa na carinsko območje Unije za druge namene, kakor je tranzit, in je namenjena proizvodnji električne energije ali oskrbi koksarn države članice.

ODDELEK II

ZDRUŽLJIVOST POMOČI

Člen 2

Načelo

1. Pri nedvomnem zaprtju nekonkurenčnih rudnikov se lahko pomoč za premogovništvo šteje za združljivo s pravilnim delovanjem notranjega trga, če je v skladu z določbami te uredbe.

2. Pomoč krije samo stroške v zvezi s premogom za proizvodnjo elektrike, kombinirano proizvodnjo toplotne in električne energije, proizvodnjo koksa in goriv za oskrbo plavžev v jeklarstvu, če se taka uporaba izvaja v Uniji.

---

[7] Mednarodni sistem za kodifikacijo premoga srednje in visoke kakovostne kategorije (1998). Mednarodna klasifikacija premoga v nahajališčih (1998) in Mednarodni sistem kodifikacije za premog nizke kakovosti (1999).

Člen 3

Pomoč za zaprtje

1. Pomoč podjetju, ki je posebej namenjena kritju sedanjih proizvodnih izgub v enotah za proizvodnjo premoga, se lahko šteje za združljivo z notranjim trgom, če izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) obratovanje zadevnih proizvodnih enot je sestavni del načrta za zaprtje, katerega skrajni rok je najpozneje 1. oktobra 2014;

(b) zadevne proizvodne enote se dokončno zaprejo v skladu z načrtom za zaprtje;

(c) priglašena pomoč ne sme presegati razlike med predvidljivimi stroški proizvodnje in predvidljivimi prihodki v premogovnem letu; dejansko izplačana pomoč se uskladi z letnim popravkom na podlagi dejanskih stroškov in prihodkov najpozneje do konca premogovnega proizvodnega leta po letu, za katero je bila pomoč odobrena;

(d) znesek pomoči na enoto tone premoga ne sme povzročiti, da bi bile cene za premog iz Unije na dostavnem mestu nižje od tistih za premog podobne kakovosti iz tretjih držav;

(e) zadevne proizvodne enote so morale obratovati na dan 31. decembra 2009;

(f) celotni znesek pomoči za zaprtje, ki jih država članica dodeli za vsako posamezno podjetje, mora upadati, pri čemer zmanjšanje med zaporednimi obdobji petnajstih mesecev ne sme biti manjše od 33 odstotkov pomoči iz začetnega petnajstmesečnega obdobja načrta za zaprtje;

(g) skupni znesek pomoči za zaprtje za premogovništvo v državi članici ne sme za katero koli leto po letu 2010 presegati zneska pomoči, ki ga za leto 2010 zadevna država članica dodeli in Komisija odobri v skladu s členoma 4 in 5 Uredbe (ES) št. 1407/2002.

(h) države članice morajo zagotoviti načrt ukrepov za zmanjšanje negativnega učinka uporabe premoga na okolje, na primer na področju energetske učinkovitosti, obnovljive energije ali zajetja in shranjevanja ogljika. Vključitev ukrepov, ki pomenijo državno pomoč v smislu člena 107(1), v navedeni načrt ne posega v uradno priglasitev in obveznost mirovanja, ki jo državam članicam v zvezi s temi ukrepi nalaga člen 108(3) PDEU, ter v skladnost teh ukrepov z notranjim trgom.

2. Če proizvodne enote, ki se jim pomoč dodeli po odstavku 1, niso zaprte na datum, določen v načrtu za zaprtje, ki ga je odobrila Komisija, zadevna država članica izterja vse pomoči, dodeljene za celotno obdobje iz načrta za zaprtje.

Člen 4

Pomoč za kritje izrednih stroškov

1. Državna pomoč, odobrena podjetjem, ki opravljajo ali so opravljala dejavnost, povezano s proizvodnjo premoga, da bi ta lahko krila stroške, ki izhajajo ali so izhajali iz zaprtja enot za proizvodnjo premoga in niso povezani s sedanjo proizvodnjo, se lahko šteje za združljivo z notranjim trgom, če višina izplačanega zneska ne presega takih stroškov. Taka pomoč se lahko uporabi za kritje:

(a) stroškov, ki nastanejo le v podjetjih, ki zapirajo ali so zaprla proizvodne enote, vključno s podjetji, ki prejemajo pomoč za zaprtje;

(b) stroškov, nastalih v več podjetjih.

2. Kategorije stroškov iz odstavka 1 so opredeljene v Prilogi. Odstavek 1 se ne uporablja za stroške, ki izhajajo iz neupoštevanja okoljevarstvenih predpisov.

Člen 5

Kumulacija

1. Najvišji znesek pomoči, odobren po tej uredbi, se uporablja ne glede na to, ali se pomoč v celoti financira iz državnih virov ali jo delno financira Unija.

2. Pomoč, odobrena po tej uredbi, se ne sme kombinirani z drugo državno pomočjo v smislu člena 107(1) PDEU ali z drugimi oblikami financiranja Unije za iste upravičene stroške, če takšno prekrivanje povzroči, da je znesek pomoči višji od tistega, odobrenega po določbah te uredbe.

Člen 6

Ločeni računovodski izkazi

Vsa pomoč, ki jo prejmejo podjetja, se prikaže v izkazu poslovnega izida kot samostojna dohodkovna postavka, ki je razvidno ločena od prometa. Podjetja, ki prejemajo pomoč po tej uredbi, vodijo natančne in ločene računovodske izkaze za vsako od svojih proizvodnih enot in za druge gospodarske dejavnosti, ki niso povezane s premogovništvom. Sredstva se upravljajo tako, da jih ni mogoče prenesti na druge proizvodne enote, ki niso del načrta za zaprtje, ali na druge gospodarske dejavnosti istega podjetja.

ODDELEK III

POSTOPKI

Člen 7

Informacije, ki jih zagotovijo države članice

1. Poleg določb Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES[8] veljajo za pomoč po tej uredbi posebna pravila, ki so določena v odstavkih 2 do 6.

2. Države članice, ki nameravajo dodeliti pomoč za zaprtje, kot je navedeno v členu 4, priglasijo načrt za zaprtje zadevnih proizvodnih enot Komisiji. Načrt vsebuje vsaj naslednje:

(a) identifikacijo proizvodnih enot;

(b) dejanske ali ocenjene stroške proizvodnje v posamezni proizvodni enoti na premogovno leto;

(c) ocenjeno proizvodnjo premoga na premogovno leto v proizvodnih enotah, ki so predmet načrta za zaprtje;

(d) ocenjeno višino pomoči za zaprtje na premogovno leto.

3. Države članice vse spremembe načrta za zaprtje priglasijo Komisiji.

4. Države članice priglasijo vse pomoči, ki jih nameravajo dodeliti za premogovništvo po tej uredbi med premogovnim letom. Komisiji predložijo vse ustrezne podrobnosti izračuna predvidljivih stroškov proizvodnje in njihovo razmerje do načrtov za zaprtje, priglašenih Komisiji v skladu z odstavkom 2.

5. Države članice obvestijo Komisijo o višini in izračunu pomoči, dejansko izplačane med premogovnim letom, najpozneje v šestih mesecih po koncu navedenega leta. Če se prvotno plačani zneski v določenem premogovnem letu spremenijo, države članice o tem obvestijo Komisijo pred koncem naslednjega premogovnega leta.

6. Države članice ob priglasitvi pomoči, kakor je navedeno v členih 4 in 5, in takrat, ko Komisijo obvestijo o dejansko plačani pomoči, zagotovijo vse potrebne informacije, da Komisija preveri, ali so se upoštevale določbe te uredbe.

---

[8] UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

ODDELEK IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 8

Izvedbeni ukrepi

Komisija sprejme vse potrebne ukrepe za izvajanje te uredbe. Vzpostavi lahko skupen okvir za posredovanje informacij iz člena 7.

Člen 9

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Uporablja se od 1. januarja 2011.

2. Ta uredba preneha veljati 31. decembra 2026.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, […]

Za Svet
Predsednik
[…]

PRILOGA

Opredelitev stroškov iz člena 4

1. Nastali stroški in vnaprej vračunani stroški v podjetjih, ki zapirajo proizvodne enote

Izključno naslednje kategorije stroškov in le, če so nastali zaradi zapiranja enot za proizvodnjo premoga:

(a) stroški plačevanja dajatev za socialno varstvo, ki so nastali zaradi upokojevanja delavcev, preden dosežejo zakonsko določeno starost za upokojitev;

(b) drugi izredni stroški za delavce, ki izgubijo zaposlitev;

(c) plačevanje pokojnin in nadomestil zunaj zakonsko določenega sistema delavcem, ki izgubijo zaposlitev, in delavcem, ki so bili upravičeni do takih izplačil pred zaprtjem;

(d) stroški, ki so jih krila podjetja za prekvalifikacijo delavcev, da bi jim pomagala najti nove zaposlitve zunaj premogovništva, zlasti stroški usposabljanja;

(e) oskrba z brezplačnim premogom tistih delavcev, ki izgubijo zaposlitev, in delavcev, ki so bili upravičeni do take oskrbe pred zaprtjem, ali plačilo ekvivalentnega zneska;

(f) preostali stroški, nastali zaradi upravnih, pravnih ali davčnih določb, ki veljajo za premogovništvo;

(g) dodatna podzemna dela za varnost, ki so posledica zapiranja proizvodnih enot;

(h) škoda, nastala z rudarjenjem, če so jo povzročile proizvodne enote, ki se zapirajo;

(i) stroški, povezani z oživljanjem nekdanjih premogokopnih mest, zlasti:

– preostali stroški, nastali s prispevki ustanovam, odgovornim za oskrbo z vodo in odstranjevanje odpadne vode,

– drugi preostali stroški, nastali zaradi oskrbe z vodo in odstranjevanja odpadne vode;

(j) preostali stroški za kritje zdravstvenega zavarovanja nekdanjim rudarjem;

(k) stroški prekinitve ali spreminjanja veljavnih pogodb (za vrednost, ki ne presega šest mesecev proizvodnje);

(l) izredna notranja amortizacija, če je nastala zaradi zapiranja proizvodnih enot.

Povečanje vrednosti zemljišča se odšteje od upravičenih stroškov za kategorije (g), (h) in (i).

2. Nastali stroški in vnaprej vračunani stroški v več podjetjih

(a) povečanje prispevkov zunaj zakonsko določenega sistema za kritje stroškov socialne varnosti, ki je posledica zmanjšanega števila vlagateljev po zaprtju proizvodnih enot;

(b) izdatki za oskrbo z vodo in odstranjevanje odpadne vode, nastali zaradi zaprtja proizvodnih enot;

(c) povečanje prispevkov ustanovam, ki so odgovorne za oskrbo z vodo in odstranjevanje odpadne vode, če je povečanje nastalo zaradi zmanjšanja proizvodnje premoga, za katero se plačujejo dajatve, po zaprtju proizvodnih enot.